

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ivlii Fatii S. J. Liber De Mortificatione Nostrarvm
Passionvm, Prauorumque affectuum**

Fazio, Giulio

Köln, 1604

De suiipsius quæsitone euellenda, & de triplici intentione. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60991)

DE MORTIFICAT. 209

Tertius gradus est paupertas affectio *Pauper-*
nis, quando fidelis Dei seruus in tantum *tas affe-*
trahitur ad effectum paupertatis, vt nulla *tionis.*
res sit in creaturis vel in rebus temporali-
bus, ad quam cor & affectus inclinentur:
quin etiam ipsa naturæ necessaria cum tæ-
dio & nausea suscipit in subsidiū vt vsum
mortalis nature, vt eò melius libero ac nu-
do affectu subuolare valeat intra nuda
brachia crucifixi amati Iesu Christi. Om-
nes ergo qui taliter temporalia possi-
dent, & tam liberi sunt in affectu, ac si ea
non possiderent, sunt voluntarij *pauperes*
spiritu. At omnes qui sic paupertatem vo-
uerunt, vt tamen in rebus temporalibus *Matt. 6.*
cum affectu quiescant, stant in proprietate
coram Deo.

CAPVT II.

De sui ipsius quaestione euellenda, & de tei-
plici intentione.

Secunda est perfecta mortificatio om-
nium affectuum propriæ quaestitionis
in agendo quælibet opera virtuosa, &
in dimittendo mala. Nam ista propria qua-
estio ex seruili amore prouenit, quo sei-
psos nimis amant quidam, atque in omni-
bus plsts suam ytilitatem & commodum
quærunt, quam beneplacitum diuinum: &
ob hoc à Deo contemnantur eorum bona
opera.

opera, & ipsi iuste cōdemnantur. Hic scire debes, quod amor filialis & amor seruilis omnino sunt similes in suis operibus, sicut sibi similes sunt duo pili vnius capitis, ita vt non bene possint discerni: attamen valde sunt dissimiles in intentione. Nam principalis intentio filialis amoris, in faciendo quodlibet bonum, vel dimittendo malum, est Deum placare, cognoscere, placere, laudare, gratias agere, honorare, eius beneplacitā voluntatē adimplere. Amor autem seruilis cognosci potest ex tribus. Primò, quod serui in omnibus peccatis que dimittūt, & in omnibus virtuosis operibus & exercitijs quæ studeat implere, principaliter semetipsos quærunt, hoc est, vel vitare proprium incommodum puta confusionem, re dargutionem, amissionem temporalium, remorsum conscientia, poenā inferni vel purgatorij, & similia: vel cōsequi proprium cōmodum, vt laudem, honorem & gloriam humanam, temporalia bona, spiritalia bona, sensibilem gratiam, deuotionem, dulce dinē, visiones, & similia, aut etiā vitam æternā: in omnibus his amplius vtilitatē propriā quærunt, quā beneplacitum Dei. Et propterea vitia cuncta dimittunt, magna quoque voluntariē, strenuē atque hilariter operantur, despiciunt mundum, carnem propriam, amicos

& aff.

DE MORTIFICAT. 211

& affines: agunt poenitentiam grauem, ingrediuntur monasteria, strictè obseruāt regulam suā, statuta, silentium, ieiunium, disciplinas & similia: & frustra agunt omnia, eo quod nō norunt neq; obseruāt præceptum dilectionis Dei. Secundò sciri possunt in hoc quod bona opera sua & exercitia magna reputant, potius in spe & merito suorum bonorum operum requiescentes, quā in libertate filiorum Dei, quas Christus Iesus suo benedicto sanguine redemit, in qua tamen solum requiescere deberēt. Idcirco mox ut acquirunt aliquam sensibilem gratiam, deuotionem, dulcedinem vel uisionem, statim illis abutuntur in peccatum. Nam cadunt in superbiam proprie complacentie & uane glorie, putantes se aliquid esse cum nihil sint in ueritate. Consequenter in auaritiam cadunt, semper affectantes maiorem dulcedinem, deuotionem, reuelationes & uisiones. Tertio, cadunt in spiritualem gulositatem, prædictis scilicet fruendo in uoluptate naturæ. Vltimò in adulterium decidunt spirituale, scilicet quod in tantum se dant ad acquirenda ista à DEO, & ad fruendum, quiescendumque in ipsis, ut DEI & beneplaciti ipsius penitus obliuiscantur. Et istud notare poteris, in hoc, quia subtracta deuotione, sunt valde impatientes, inquieti, tædiosi, inno-

Amor iste seruilis i- deo per- uersus quia dile- ctiones propriam habet pro- sine. Rom. 8. Apoc. 1. Galat. 5. Hæc uera quando fi- nis consti- tuit in eis dixit an- thor.

inuoluntarij atque peruersi: & quaerunt tunc solatium suum in creaturis, in actibus, verbis, affectibus, vel cogitationibus. Tertio in hoc cognosci possunt, quod nunquam tam fideliter Deo seruirent, si scirent se nullam à Deo mercedem temporalem pariter & aeternam recepturos: puta sensibilem gratiam, deuotionem, consolationem, atque futuram gloriam. Istiusmodi homines valde male stant Nam omnibus donis Dei abutuntur in suam maiorem damnationem.

*Quaestio-
nem pro-
pria mor-
tificandi
modus.
Intentio
recta.
Rectus
quis.*

Vt ergo omnis propria quaestio mortificetur, oportet intentionem in faciendo quodlibet bonum, & in dimittendo malum, rectificari: & hoc in tribus gradibus. Quia est aliqua intentio recta, aliqua simplex, aliqua deiformis. Intentio recta operatur quodlibet bonum, & malum dimittit principaliter propter Deum; de qua loquitur Gregorius in Moralibus: Rectus est ille, qui in aduersis non frangitur, qui ad temporalia non inclinatur, qui ad superiora totus erigitur, qui diuinæ voluntati totus subijcitur. Intentio autem ista quamuis recta sit, non tam est sufficiens ad perfectionem, quia simplex non est, sed stat in actiua vita ac multiplicitate: circa multa quoque distrahitur atque turbatur, quoniam quam Deus omnium operum finis sit & intentio.

Intentio. Intentio simplex plus animam
ornat, quia sine medio plus Deo appro-
pinquat & spectat ad contemplatiuam vi-
tam: quoniam non solum agit vel dimit-
tit omnia principaliter vt Deo placeat, i-
psam honoret, collaudet & confiteatur:
sed ordinat etiam omnia opera & exerci-
tia in Deum, hoc est, ad fruendū Deo sem-
per presentialiter * cum omnibus suis viri-
bus, in amoroso quodam effluxu. Et dicitur
ideo simplex, quia non solum est re-
cta, vt propter Deum virtuosus actus per-
ficiat, sed etiam simplex ad quietendum
simpliciter in DEO, & ad deuitandam om-
nem multiplicitatē. Nam ipsa est amo-
rosa quædam inclinatio interni spiritus in
Deum, illuminata agnitione diuina, orna-
ta fide, spe & charitate: & est internū fun-
damentum vitæ spiritualis. Ista ergo in-
tentio immēdiate transit in Deum, quan-
tum potest, principaliter ad Deo placen-
dum, ad amandum eum & honorandum:
sed istud non est tantum propter Deum,
nam seruat adhuc aliquid propriū, vt est,
quod etiā in suo exercitio habere affectat
spiritualem consolationem ac deuotio-
nem. Et sunt nonnulli qui hoc propriē nō
requirunt: atque non sunt tam volunta-
rii recipere omnem deuotionis & dulcedi-
nis subtractionem, sicuti earundem gra-
tiarum

*Intentio
simplex.*

** Alias,
presente.*

Simplex.